

Misionár Ewald Frank

28. 5. 2017 14:00

Zürich, Švajčiarsko

28. 5. 2017:14:00, Zürich, Švajčiarsko

„...ale vy nie ste v tele, ale v duchu, akže Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, ten nie je Jeho. Ale ak je Kristus vo vás, vtedy je síce telo mŕtve pre hriech, ale duch je život pre spravodlivosť. A ak Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak teda Ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze Svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás. A tak tedy, bratia, dlžníci sme nie telu, aby sme žili podľa tela. Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom mŕtvite skutky tela, budete žiť. Lebo všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, tí sú synmi Božími. Lebo ste nevzali ducha služby, aby ste sa zase báli, ale ste vzali Ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími. A ak deťmi, teda aj dedičmi, dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými; akže spolu trpíme, aby sme aj spolu boli oslávení. Lebo tak súdim, že utrpenia terajšieho času nie sú hodny, aby boli prirovnané k budúcej sláve, ktorá má byť zjavená na nás. Lebo túžobné vyzeranie stvorenstva očakáva zjavenie synov Božích. Lebo stvorenstvo je podriadené márnosti, a nepodriadilo sa dobrovoľne, ale pre Toho, ktorý ho podriadil, v nádeji, že aj samo stvorenstvo bude oslobodené od služby porušenia v slobodu slávy detí Božích. Lebo vieme, že celé stvorenstvo spolu vzdychá a spolu boľstí ako v pôrode až doteraz. No, nie len to, ale aj sami, majúť prvotinu Ducha, aj my sami vzdycháme v sebe, očakávajúc synovstvo, vykúpenie svojho tela. Lebo sme spasení v nádeji. Ale nádej, ktorá sa vidí, nie je nádejou, lebo na to, čo niekto vidí, prečo by sa na to aj nádejal? Ale ak sa nadejeme na to, čoho nevidíme, vtedy očakávame v trpezlivosti. A tak podobne i Duch spolu pomáha našim slabostiam. Lebo toho, čo by sme sa mali modliť, ako sa patrí, nevieme: ale sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychaniami. A Ten, ktorý spytuje srdcia, vie, čo je myseľ Ducha, že sa podľa Boha prihovára za svätých. A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia. Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodeným medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil,

tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“ [Rm 8:9-30]

Aj ja by som chcel všetkých privítať v drahom a svätom mene nášho milovaného Pána. Chceme srdečne pozdraviť aj tých, ktorí sú pripojení cez internet – od jedného konca zeme až po druhý. Boh to tak viedol, že je nám daná možnosť, že je Slovo počuť a vidieť po celej zemi. Nech Boh mimoriadnym spôsobom požehná všetkých prekladateľov, obzvlášť brata Etienna Gentona a všetkých bratov, kdekoľvek prekladajú. Nášho milovaného brata Jean-Lamberta tiež nech Boh bohate požehná. On prekladá do francúzštiny a tam k tomu neprichádzajú iba stovky ale tisícky, aby počuli Božie Slovo. Sme jednoducho vďační za všetky jazyky, ktoré dal Boh k dispozícii, aby posledná zvesť mohla skutočne dosiahnuť všetky národy a jazyky.

Mám mimoriadne pozdravy z východnej Afriky, mali sme tam mocné zhromaždenia, obzvlášť v Kigali v Rwande. Už na tom prvom zhromaždení bolo zhromaždených približne 3 000 ľudí, v poslednom určite viac ako 3 500. Medzi nimi viac ako 300 kazateľov, starších a slúžiacich Slovom z 8 rôznych krajín. Prišli z Etiópie, Nairobi, Ugandy, Nigérie, Konga, odvšadiaľ prišli praví veriaci, aby počuli Pánovo Slovo. Zhromaždenia sa vysielali v 68 krajinách, kde sa tiež pripojili tisíce súrodencov. Som jednoducho premožený tým, čo Boh práve teraz koná.

Skôr ako prejdeme do preberania Slova, chcel by som sa spýtať, či sú tu dnes naši súrodenci z Kanady. Oni tu chceli byť. Nech ich Pán mimoriadnym spôsobom požehná. Aj všetkých, ktorí sú tu po prvýkrát, obzvlášť všetkých mladistvých. Boh Pán volá tých posledných.

V úvodnom Slove sme už počuli celé kázanie. Slovo z Rimanom 8 je celé kázanie – má v sebe zahrnuté všetko od vykúpenia až po návrat Pána. Ospravedlnenie a všetko ostatné bolo vyučované, potrebujeme vlastne len otvoriť Bibliu, čítať a zahĺbať sa v tom, čo Boh z milosti daroval skrze apoštolov. Všetko, čo nám Boh chcel zjaviť, to učinil. Na záver ešte aj otvorenie pečatí v marci 1963.

Dovoľte mi k tomu niekoľko poznámok. Spôsobuje mi veľkú bolesť, keď je to, čo brat Branham povedal, nesprávne porozumené

a vykladané a potom povstávajú rôzne učenia, ktoré nesúhlasia s Bibliou. Napríklad to, že Pán už opustil trón milosti, vzal knihu a tým sa stal trón milosti trónom súdu. Predstavte si, aké strašné je také učenie! Ako by to potom bolo s vami mladistvými, ak by čas milosti skončil v roku 1963? Je jednoducho nepochopiteľné, čo vyrobili z výrokov brata Branhama.

Dovoľte mi v láske povedať – z Božej milosti som osobne poznal brata Branhama takmer 10 rokov. Jedol som s ním pri jednom stole, viezol som sa s ním v jednom aute, bol som prítomný v zhromaždeniach – či už v Karlsruhe alebo v USA – a bol som s ním dokonca aj pred otvorením pečatí v decembri 1962. Všetko, čo Boh z milosti skrze jeho službu konal, som predsa priamo osobne prežil. Všetko to je milosť.

Keď však obzvlášť z toho hlavného sídla [Jeffersonville] 30. 4. zvestovali, že sa brat Branham vráti... Vedel som, že toto učenie existuje už desiatky rokov, ale z toho hlavného stanu pred mesiacom, v nedeľu 30. 4., jasne a zreteľne zvestovali, že prorok je ešte stále prorokom, a tak, ako čarodejnica v Starom zákone vyvolala Samuela [1Sam 28], tak bude späť zavolaný aj brat Branham a bude ešte stále prorokom a zvestovateľom siedmeho cirkevného obdobia. A potom ešte prichádza výrok: „Všetci svätí prídu s ním a on dokoná dielo spásy“.

Bratia a sestry, je mi do plaču. Všetko to mnou pohybuje v najhlbšom vnútri. Sme Bohu vďační, že naším hlavným sídlom nie je žiadne miesto v USA ani Nemecku alebo Švajčiarsku, naše sídlo je v nebesiach. Slovo Božie zostáva svetlom na našich cestách na všetky veky.

Dokážete si to však predstaviť? Ak by ste o tom chceli vedieť podrobnejšie, spýtajte sa brata Miskysa, ktorý tento prenos počul v portugalčine. Tisíce vyskakujú, tleskajú rukami a oslavujú to, čo bolo povedané. Je to jednoducho nepochopiteľné. Sme preto Bohu vďační, že vyvolení nemôžu byť nikdy zvedení [Mt 24:24]. Vyvolení sú pred založením sveta určení k tomu, aby boli podobní obrazu Syna Božieho [Rm 8:29]. Naš Pán a Spasiteľ predsa na základe listu Rimanom 9:28 dokoná Svoje dielo spásy. Brat Branham, brat Pavol, brat Peter a všetci, ktoríkoľvek to boli, mali

svoju službu a poverenie a brat Branham tiež, a to mimoriadnym spôsobom aj s otvorením pečatí.

V roku 1963 však Baránok trón milosti neopustil. V roku 1963 brat Branham hovoril o tom, čo bolo ukázané a zjavené Jánovi na ostrove Patmos, a veľmi zreteľne hovoril obzvlášť o prvých 4 pečatiach, a ukázal antikrista v jeho 4 etapách vývoja. Potom hovoril o 5. pečati, že sa jedná o židovských mučeníkov, ktorí sú potom v 5. pečati ukázaní, ako volajú o pomstu a je im dané biele rúcho. Brat Branham zmienil dokonca tých 6 miliónov Židov, ktorí boli zavraždení v Tretej ríši, že sú zahrnutí v 5. pečati. Potom 6. a 7. pečať, ktoré sa týkajú už konečného času. V 6. pečati predsa stratí slnko svoj svit a mesiac sa obráti na krv a potom príde deň Pánov.

Ó, akí vďační smieme byť za jasnosť a pravdu svätého Slova, ktoré bolo zjavené a postavené na svietnik v našom čase.

Celé kresťanstvo práve slávalo nanebovzatie Krista, a preto mi dovoľte čítať niekoľko biblických miest. V Božom Slove máme predsa všetko, čo sa týka vykúpenia a celého spásneho plánu nášho Boha. Pán predsa po vzkriesení 40 dní hovoril so Svojimi učeníkmi o Božom kráľovstve. On na základe Lukáša 24 všetko to, čo Mojžiš, proroci a žalmy oznámili a zaslúbili, zjavil Svojim učeníkom a mohol povedať: „*Všetko sa muselo naplniť*“. [Lk 24:44] Všetko, čo Boh zaslúbil skrze Mojžiša, žalmy a prorokov.

Čítajme v Skutkoch apoštolov priamo v 1. kapitole. Tu máme to, čo sa stalo priamo po vzkriesení, keď bol náš Pán vzatý do nebies. Ako som už často povedal, bratia a sestry, vykúpenie je dokonalé. V úvodnom Slove sme počuli, že tých, ktorých ospravedlnil, tých oslávil [Rm 8:30]. Spasenie, ktoré učinil a na ktorom máme účasť, je dokonané. V Skutkoch apoštolov 1 čítajme verš 8 a 9.

„...ale prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás, a budete mi svedkami i v Jeruzaleme i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme.“

Chválený buď náš Pán. Verš 9:

„A keď to povedal, zdvihnutý bol hore, kým oni hľadeli na to, a podňal Ho oblak a vzal spreď ich očí. A ako v tom, čo odchádzal, upretým zrakom hľadeli do neba, tu hľa, dvaja mužovia sa

postavili vedľa nich v bielom rúchu, ktorí aj povedali: Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.“

Nevráti sa prorok. Náš Pán a Spasiteľ sa vráti, aby spasených vzal domov. V Lukášovi 24 máme tiež posledné slová nášho Pána pred Jeho vystúpením do nebies. Čítame od verša 44. Prosím, vezmite si to k srdcu! Náš Pán dokonal vykúpenie a povstal na tretí deň, On sa tým Svojím zjavoval a hovoril s nimi počas 40 dní – dnes sa zjavuje nám, dnes s nami hovorí o všetkom, čo stojí napísané v Starom a Novom zákone, a otvára naše porozumenie pre Písmo. Lukáš 24:44:

„A povedal im: Toto sú Moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch. Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli Písmam.“

Nech Pán otvorí naše porozumenie pre Písmo. „Vtedy...“ V tom okamihu. Pán ku nám nielen hovorí, ale otvára naše porozumenie pre Písmo. Verš 45:

„Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli Písmam.“

Bratia a sestry, trúfam si povedať, že všetci, ktorí teraz veria nášmu Pánu a vo viere prijímajú Božie Slovo, tým je dané to isté zjavenie. Potom viac nepotrebuje poučovať jeden brat druhého, ale všetci sú vyučovaní Bohom a prinášajú Pánu česť a klaňanie v jednomyselnosti Ducha. Ďalej čítame od verša 46:

„A povedal im: Tak je napísané, a tak musel Kristus trpieť a vstať z mŕtvych tretieho dňa, a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.“

Aj toto oznámenie: „...v Jeho mene...“ – prečo nám Pán zjavil meno, ktoré je nad každé meno? Už som to v stredu v Krefelde povedal – škoda, že to prapôvodné meno nášho Pána a Spasiteľa nezostalo v hebrejskom jazyku. V hebrejčine to je Jah-shuah, a to znamená Jahve – Záchranca. Viac ako 5 000-krát stoja 4 písmená JHVH v Starom zákone. Meno, ktoré Boh zjavil, meno, ktoré je Izraelu sväté až do dnešného dňa! A toto meno kvôli

nedorozumeniu nesmú až dodnes vôbec vyslovovať – používajú namiesto toho meno Adonai. Kto ide do Izraela, bude stále znovu počuť „Elohim Adonai“. Nikto nepovie Elohim Jahveh, pretože zle porozumeli Starý zákon, ktorý vykladali učení Písma. Keď bol mŕtvy vynášaný z domu, nesmeli vysloviť meno Jahveh. To môžeme čítať v Ámosovi [6:10]. Na základe tohoto jedného jediného miesta Písma, že zmluvné meno Boha Pána – Jahveh nesmie byť vyslovované, keď je z domu nesený mŕtvy... Prečo nie? Boh nie je Bohom mŕtvych! Boh je Bohom živých. Na základe tohoto jediného biblického verša nastalo zlé porozumenie, ktoré učení Písma podávali ďalej.

Aj to novozákonné meno Jah-shuah – shuah znamená „zachrániť – Záchranca“. Potom vidíme, že v našom jazyku je toto meno podávané rôznymi spôsobmi. Nám však Boh Pán zjavil význam tohto mena, v ktorom sa skloní každé koleno a každý jazyk vyzná, že On je Pán [Iz 45:23, Rm 14:11].

„A nieto v inom nikom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení.“ [Sk 4:12]

Preto toto zmluvné meno Ježiš Kristus zvestujeme.

Tu stojí napísané, že v Jeho mene má byť kázané pokánie ku odpusteniu hriechov. Povedzme to otvorene a veľmi zreteľne: Ku Pánu nemôžeme prísť s vypätou hrudou, nie, prichádzame v slzách a s prosbou o odpustenie. Hovoríme: „Milostivý Pane, odpusti mi, buď mi milostivý!“ – „...*pokánie ku odpusteniu hriechov*...“ Človek musí najprv poznať hriech, musí oľutovať, aby mohol prosiť o odpustenie, a potom dostávame odpustenie a istotu, že nám bolo odpustené a našli sme u Boha milosť.

Tento verš je tiež veľmi dôležitý:

„A musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.“

Pán potom hovorí ešte raz:

„A vy ste toho svedkami. A hľa, Ja posielam zaslúbenie Svojho Otca na vás, a vy buďte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.“

Bratia a sestry, potrebujeme Božiu výzbroj mocou z výsosti. Všetky prežitia, ktoré činíme – pokánie, obrátenie – všetko sú nádherné prežitia, ale potom... „*moc z výsosti*“ tak, ako to tu stojí napísané. Zaslúbenie Otca a moc z výsosti. „...*buďte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.*“

Bratia a sestry, trúfam si povedať, že nám Pán v poslednom úseku daruje, že zvoláme: „Pane nepustím Ťa, jedine, že mi požehnáš. Nepustím Ťa, jedine, že ma pokrstíš Duchom a ohňom! Chcel by som osobne prežiť zaslúbenie, ktoré si Ty dal!“ My všetci to z milosti prežijeme.

Ešte posledné verše z Lukáša 24, od verša 50:

„*Potom...*“

Potom – po tom, čo zdôraznil toto zaslúbenie, hovorí náš Pán:

„*Potom ich vyviedol von až do Betánie a pozdvihnúc Svoje ruky dal im požehnanie.*“

Milovaní bratia a sestry, nedokážete si predstaviť, aký vďačný som za tento verš! Že náš Pán pozdvihol Svoje ruky, požehnal Svojich učeníkov a žehnajúc bol vzatý do nebies a ešte dnes žehná všetkých, ktorí sú zhromaždení pred Jeho tvárou v Jeho mene. Dnes je pre nás Božie požehnanie isté! Náš Pán neodišiel len tak, On pozdvihol Svoje ruky a žehnal.

Povedzme to ešte raz a so skutočným zdôraznením: Komu On žehná, ten je požehnaný.

Myslíme na Jakoba: všetci vieme, ako to bolo s Jakobom a Ezavom v Starom zákone. Jakob s Pánom zápasil, úpenlivo prosil a čo povedal? „Nepustím ťa, len ak ma požehnáš.“ [1M 32:26] A Pán sa dotkol jeho kĺbu a on potom kríval, ale bol požehnaný požehnaním Všemohúceho Boha!

Aj my, milovaní bratia a sestry, musíme a smieme urobiť tieto prežitia s Pánom – že by sme sa jednoducho modlili, zápasili, plakali, verili a povedali: „Milovaný Pane, nepustím Ťa, jedine, že mi požehnáš! Nepustím Ťa, jedine, že ma oslobodíš, že ma zachrániš, že mi budeš milostivý, že mi odpustiš!“ Jednoducho vo viere prísť ku Pánu a všetky tieto osobné prežitia urobiť.

Potom tu stojí vo verši 51 a 52 napísané:

„A stalo sa v tom, keď ich žehnal, že sa bral preč od nich a vznášal sa hore do neba.“

Čo sme predtým čítali v Skutkoch apoštolov? Pamätáme si to ešte všetci?

„Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba.“

Bratia a sestry, Boh nás požehnal každým duchovným požehnaním, ktoré v nebesiach existuje [Ef 1:3]. Tak to stojí napísané a tak tomu veríme a smieme v našom čase prežívať, že nás Slovo oslovuje, že neprechádza pomimo nás. Cítíme, že Pán na nás vystiera Svoje žehnajúce ruky. Tam, kde On zjavuje Svoje Slovo, tam, kde je ono počuté, tam, kde sa mu verí, tam je On v našom strede žehnajúci. Verš 52:

„A oni pokloniac sa mu navrátili sa do Jeruzalema s veľkou radosťou.“

Mohli by sme teraz čítať zo Starého zákona, kde je prorokované o odchode do nebies a vzkriesení. Čítajme zo Žalmy 47, aby ste vedeli, že všetko, čo sa týka Božieho spásneho plánu, stojí napísané už v Starom zákone a od začiatku Nového zákona sa to naplnilo. Žalm 47:6:

„Boh vystúpil s radostným pokrikom, Hospodin so zvukom trúby. Spievajte Bohu žalmy, spievajte; spievajte, spievajte nášmu Kráľovi žalmy! Lebo Kráľom celej zeme je Boh. Spievajte vyučujúci žalm...“

Bratia a sestry, aké drahé sú nám Božie Slová, a obzvlášť prorocké Slovo, ktoré vlastnime tak, ako to Peter napísal [2Pt 1:19]. Máme prorocké Slovo, máme apoštolské Slovo, máme Starý a Nový zákon a neveríme ničomu, jedine, že by to stálo napísané v Biblii.

13. apríla tohoto roka bola vyslovená ešte jedna veta: „Zvesť je našou Bibliou.“ Zvesť je Božie Sväté Slovo. Bratia a sestry, povedzme to zas a znovu: Pánu, nášmu Bohu, náleží všetka česť. My nekážeme Pavla, nekážeme brata Branhama, kážeme Ježiša Krista, toho ukrižovaného, povstaleho, toho, ktorý bol vzatý do nebies a ktorý sa vráti, nášho Pána a Spasiteľa! Čo píše Pavol

v úvode listu Korinťanom? Či bol za vás ukrižovaný Pavol? Či ste pokrstení v Pavla? Napomína, že nikto nemá držať stranu nejakému človeku, ale všetka česť až na veky náleží len Pánu. Boh používa nádoby a my spievame: „*Len nádoby, Svätý Majstre, ale naplnené Tvojou mocou...*“

Len pre informáciu vám stručne poviem: V Kigali sme mali mnohých bratov z rôznych krajín a smerov a ja som úplne oficiálne zakázal, aby bolo moje meno zmieňované v kázaniach. Úplne oficiálne som zakázal, aby nikto nemohol povedať: „Brat Frank, brat Frank...“. Kto nemôže povedať, že to stojí napísané v Slove, má držať ústa a nemá žiadne povolanie! Kto má skutočné povolanie, ten má povolanie zvestovať Slovo a nie pozdvihovať človeka alebo sa za nejakého človeka schovávať! Nie! Sme Bohu jednoducho zo srdca vďační za to, že sme smeli zostať triezvi a môžeme povedať: „Pane, požehnaj Svoj ľud, otvor naše porozumenie pre Písmo a zachovaj nás.“

Aj to sme v jednej piesni spievali – nie zbudovaní na piesku, ale na skale spásy [5M 32:15, Ž 89:27]. Už Mojžiš stál na skale [2M 33:22]. V 1. Korinťanom 10 čítame, že Kristus bol tou skalou, ktorá putovala s Izraelom na púšti. „*On, tá skala spásy, otvor sa a skry ma v Sebe večná skala.*“ [pieseň] Jemu samému patrí všetka česť, len na Neho a len na Božie Slovo sa vždy odvolávame a to, čo nemôžeme kázať z Biblie, to vôbec nekážeme, ale len to, čo skutočne stojí napísané. Tak to vtedy povedal aj náš Pán:

„*Nemuselo sa snáď naplniť všetko, čo stojí napísané v Mojžišovi, v Žalmoch?*“ [Lk 24:44] Čo stojí napísané! To, čo nestojí napísané... a to mi falošní bratia veľmi vyčítajú – jeden dokonca v poslednej vete svojho e-mailu píše: „Ty si najväčšia prekážka pre zjavenie siedmich hromov!“ Áno, a tak nech to aj zostane.

Bratia a sestry, keď v Božom Slove, v Zjavení 10. kapitole stojí napísané: „*Nepíš toho, čo hovorilo sedem hromov, ale zapechať to!*“ [Zj 10:4], tak k tomu musím mať rešpekt a nechať to tak. Nebolo to napísané, tak čo o tom môžem povedať? Ak to nebolo napísané, mám držať ústa a prenechať to Bohu. Všetky výklady vedú do bludu a spájajú s tým, ktorý toto takzvané zjavenie podáva. Medzi tými všetkými otázkami bola jedna o tom, prečo

je uprostred zvesti tak mnoho smerov. Moja odpoveď bola a je, že uprostred zvesti existuje len jeden jediný smer a ten je nasmerovaný biblicky. Mimo zvesti existujú všetky rôzne učenia, ale nie v Neveste Ježiša Krista! V Neveste bolo siate semeno Slova a v podobenstve z Matúša 13:38 sú praví veriaci synovia Božieho kráľovstva. My nie sme kúkoľ, ale Boží synovia! Veríme Božiemu Svätému Slovu, prijali sme ho a uchopili a z milosti nám bolo zjavené. Potom tu máme nádherné miesto Písma zo Žalmu 68. Vo verši 19 je nám povedané:

„Vystúpil si na výsosť, zajal si zajatie; vzal si dary medzi ľuďmi, áno, i medzi spurnými odbojcami, aby Hospodin, Boh býval medzi nimi.“

Vystúpil na výsosť, vyviedol zajatých a dal ľuďom dary! Keď potom prejdeme priamo do 4. kapitoly Efežanom, tam Pavol, ten požehnaný Boží muž, uviedol, čo sa vtedy udialo pri vzkriesení a vzatí do nebies. Efežanom 4 od verša 8:

„Preto hovorí: Vystúpiac na výsosť zajal zajatie a dal ľuďom dary.“

Kto číta Matúša 27, ten zistí, že pri ukrižovaní nastalo zemetrasenie a otvorili sa hroby. Spolu so vzkriesením nášho milovaného Pána vstali aj svätí, ktorí budú mať účasť na prvom vzkriesení. Predtým boli v ríši mŕtvych, ale náš Pán zišiel dolu, Vífaz z Golgoty tam zvestoval vífazstvo. Krv novej zmluvy predsa vytekla, nastalo zmierenie a odpustenie, a tak On mohol vziať všetkých starozákonných veriacich domov. Najprv museli ísť do raja, On ich vzal so Sebou nahor a mohol sa naplniť Žalm 24:

„Otvorte sa vy, prastaré brány, vchádza kráľ. Kto je ten kráľ slávy? Pán, mocný v boji.“

Ó, akí vďační môžeme byť, bratia a sestry! Dokonalé spase-
nie! Nikto z tých, ktorí v čase Starého zákona verili, nebol skla-
maný. Pán zajal celé zajatie a počas Jeho nanebovstúpenia aj oni
odišli spolu s Ním do Slávy.

Ako sme čítali, zajatých vyviedol von a nám, ktorí sme na
zemi, dal dary. Boh má dokonalé vykúpenie, dokonalý spás-
ny plán. Neslávim len vystúpenie Ježiša Krista do nebies, ale

nanovo hovoríme, že všetko, čo sa stalo s Ním, sa predsa stalo pre nás a s nami. Koľkokrát to ešte mám povedať? Boli sme v Kristu a pred založením sveta sme boli vyhladení. Tak, ako On ako Baránok Boží bol pred založením sveta vyhladený, aby zomrel za nás, hriešnikov, tak boli naše mená pred založením sveta napísané do knihy zabitého Baránka [Zj 13:8]. Zástup premožiteľov bude u Pána, bude teraz prežívať svoju prípravu a nebude medzi nimi ani jedno jediné bludné učenie. V Cirkvi živého Boha nebude ani jediný výklad, ale Božie krištáľovo čisté sväté Slovo až k poslednému zasľubeniu, ktoré sa z milosti naplní. Všetky výklady sú naľavo, napravo, všade, tak, ako stojí napísané už v Skutkoch apoštolov 20 [v. 30]:

„Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.“

Zhrňme, bratia a sestry, odchod nášho milovaného Pána a Spasiteľa do nebies je predsa zárukou toho, že On sa žehnajúc vráti tak, ako do nebies odišiel. Môžete to vo viere uchopiť? Aj dnes sú nad nami vystreté Jeho prebodnuté ruky, aj dnes ku nám a s nami hovorí. Dnes môžeme všetci prijať odpustenie hriechov, dnes sa môžeme stať veriacimi a byť oslobodení od akejkoľvek neresti, ktorá nás ešte ťaží. Nie je ich mnoho, ale sú takí, ktorí ešte majú núdze. Verte tomu z celého srdca: *„Tedy keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní!“* [Jn 8:36] – od fajčenia, pitia, v zásade od všetkého.

Keď som pred krátkym časom počul, že ešte je niekto, kto prichádza do zhromaždenia s tým, že musí vyjsť von, aby si zafajčil, tak som si pomyslel: „Môj Bože, daruj milosť, aby takému človeku bolo dané vykúpenie!“ Ľudia si sami nedokážu pomôcť, ale Pán predsa prišiel a už vtedy v Lukášovi 4 povedal: *„Duch Pánov je nado Mnou ... aby som poviazaným zvestoval oslobodenie.“* Prijmite to, uchopte to! Nenechajte sa ničím zotročovať, buďte slobodní skrze moc Božiu, skrze krv Baránka a skrze Slovo Božie. Ako som povedal – ničím nebyť zotročený, ale vo viere prijať a uchopiť plné oslobodenie. Čokoľvek by to mohlo byť. Koľko biblických miest by sme mohli čítať.

Aj o vystúpení nášho Pána do nebies by sme mohli ešte mnoho povedať. Tak však znelo zaslúbenie: „...pretože vám idem prihotoviť miesto, a keď odídem a prihotovím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.“ [Jn 14:3] Jeho vystúpenie na nebesia je zárukou môjho a tvojho vystúpenia na nebesia!

Aj toto môžeme ešte povedať: Ak ľudia hovoria, že vytrhnutie už nastalo – NIE! A ešte raz nie! Keď sa Pán vráti, tak mŕtvi v Kristu povstanú najprv a potom my, ktorí ešte žijeme a pozostaneme, budeme premenení a spoločne budeme vytrhnutí v ústrety Pánovi a budeme s ním naveky. [1Ts 4:14-18] Je krásne, že všetko, čo sa týka Božej spásnej rady, je spojené s realitou. Vytrhnutie nášho Pána, Jeho vystúpenie do nebies bolo Božou realitou. Učeníci na Neho hľadali a potom padli na svoje tváre a Jemu, Víťazovi z Golgoty, Víťazovi nad smrťou, peklom a diablom, prinášali vďaku. Do nebies bol vzatý so zaslúbením: „Ja sa vrátim, aby som vás vzal ku Sebe, a boli ste tam, kde Ja som.“ „Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Boh prihotovil tým, ktorí Ho milujú.“ [1Kor 2:9]

Dovoľte mi na záver povedať: Nepočúvajte žiadneho človeka, jedine, že hovorí to, čo Boh povedal vo Svojom Slove. Sme jednoducho vždy nanovo vďační, že nás Pán priviedol k Sebe, ku Slovu, že zo srdca môžeme veriť, ako hovorí Písmo.

Buďte úprimní – keď hľadáme okolo seba, čo ešte je na zemi? Kamkoľvek pozrieme, sú znamenia konečného času.

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]

V zhrnutí mi dovoľte ešte raz povedať - Boh to viedol tak, že posledná Božia zvesť bude zvestovaná len z Biblie, teda len to, čo Boh povedal vo Svojom Slove. Ako náš Pán sám povedal: „A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ [Mt 24:14] To sa deje skutočne po prvý aj poslednýkrát v našom čase – že posledná zvesť plného evanjelia so všetkými zaslúbeniami je zvestovaná všetkým národom a jazykom po celej zemi. V tej súvislosti povedal náš Pán: „...potom príde koniec.“ To prenechávame Pánu

a sme vďační Pánu za každý deň, za každý týždeň, za každý mesiac, ktorý nám Boh z milosti daroval, až kým bude zavolaný ten posledný a počet sa naplní. Potom zaznie Božia trúba, a tak ako sme to čítali, že Pán s hlasom trúby vošiel do nebies, tak On z nebies zostúpi s hlasom trúby Božej a hlasom archanjela a mŕtvi v Kristu povstanú. Nebude to žiadne učenie, bude to realita. Návrat Ježiša Krista bude Božou realitou. Vzkriesenie v Kristu zosnulých bude realitou tak, ako bolo realitou vzkriesenie nášho Pána a Spasiteľa. Tak, ako bol Pán telesne vzatý do nebies, vystrel Svoje ruky a žehnal, tak sa vráti pre nás.

Pre nás to vo štvrtok nebol len nejaký „sviatok nanebovstúpenia Krista“, pre nás to je jednoducho vzácné! Vzácné! Pripomenutie toho, že k celému spásnemu plánu nášho Boha patrí: „...*idem vám prihotoviť miesto...*“ [Jn 14:3] On odišiel pripraviť miesta a vráti sa, aby nás vzal k Sebe. Som pred tvárou všemohúceho Boha stopercentne presvedčený, že všetci, ktorí teraz nachádzajú pred Bohom milosť, majú rešpekt pred Božím Slovom, činia pokánie a prežijú skutočné obrátenie, nájdu pred Bohom milosť a prežijú odpustenie a zmierenie s Bohom a potom otvoria svoje srdce, aby do nás mohlo byť vložené semeno Slova.

Aj to sme už často povedali: Vysporiadanie sa so starým človekom, s minulosťou, odpustenie, zmierenie, milosť a spása je jedna vec. Ako ďalšie je to, že Božie sväté Slovo je ako sväté Božie semeno vložené do našich srdc a my sme skrze moc Svätého Ducha znovuzrodení k živej nádeji [1Pt 1:3]. A potom, ako sme čítali – „*zostávajúme v Jeruzaleme, až kým nebudeme odiati mocou z výsosti.*“ To jedno je znovuzrodenie, začiatok nového, večného života. To druhé je vyzbrojenie mocou z výsosti – skrze jedného Ducha vkrstení do jedného tela [1Kor 12:13]. My potrebujeme všetko – obrátenie, odpustenie, pokánie, milosť, všetko, úplne všetko, aj znovuzrodenie skrze Slovo a Ducha a potom byť skrze jedného Ducha pokrstení do jedného tela, ako to je napísané v 1. Korintňanom 12. Bohu buď vďaka za Jeho drahé a sväté Slovo.

Pamätajme na verše z listu Rimanom 8, ktoré sme všetci zo srdca čítali. Uchopte ich, prijmite ich a verte z celého srdca. Božie Slovo je jednoducho drahé a sväté. Povstaňme. Od verša 28:

„*My však vieme...*“

Prosím, prijmite to každý osobne vo viere! Ja to viem, i ty to vieš!

„*My však vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.*“

Či tomu rozumieš alebo nie, či to dokážeš zaradiť alebo nie, tu stojí napísané, že všetky veci pôsobia na dobré tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia. Nebolo to tvoje rozhodnutie, bolo to Jeho rozhodnutie pre nás. Verš 29:

„...*ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodený medzi mnohými bratmi.*“

Chválený buď Pán! Verš 30:

„*Ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.*“

Skloníme naše hlavy k modlitbe.

Bratia a sestry, my sme nečítali len biblické miesta o odchode Pána do nebies, neodvolávali sme sa len na to drahé zaslúbenie, ktoré je s tým spojené: „*Idem vám pripraviť miesta a vrátim sa, aby som vás vzal k sebe, aby ste boli tam, kde Ja som.*“ Patrí k tomu aj to, čo stojí v Žalme 22:23: „*Zjavím Tvoje meno Svojím bratom...*“ [podľa nem. prekladu]

Ó, bratia a sestry, Pán nám zjavil Svoje meno vykúpenia! On je prvorodený z mnohých bratov, my sme počatí a znovuzrodení z rovnakého Ducha, stali sme sa novým stvorením skrze Ježiša Krista, nášho Pána!

Ak aj sme ešte v tomto tele a musíme prechádzať cez rôzne skúšky a pokušenia, tak sme čítali: „...*tým, ktorí Boha milujú, všetko spolu pôsobí na dobré...*“ a „*tých, ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil*“. On pre nás určil nielen začiatok, ale aj koniec. On je Počiatok i Dokonávateľ našej viery.

Bratia a sestry, ak sú tu dnes takí, ktorí svoje životy chcú posvätiť Bohu priamo v Božej a našej prítomnosti a pomohlo by im, keby šli dopredu a modlili sme sa za nich, ak by vám tento krok, toto rozhodnutie pomohlo odo dnešného dňa skutočne dôverovať

v každej situácii Pánu a prijať a uchopiť spásu a oslobodenie a všetko, čo nám Boh z milosti daroval. Ak vám stačí, že teraz skloníme naše hlavy, a spýtame sa, koľkí by chceli posvätiť svoje životy Pánu, pozdvihnite, prosím, ruku. Všade idú ruky nahor.

Chválený a velebený buď Pán, náš Boh. On má na zemi vyvolený zástup, ktorý Ho teraz počuje, ktorý je Jeho vlastníctvom, ktorý On vykúpil, ktorý je spasený skrze krv Baránka a zostáva v Slove pravdy a je vedený Duchom pravdy. Patrí to dohromady – krv, Slovo a Duch. Ako krvou vykúpený zástup veríme každému Božiemu Slovu a sme skrze Svätého Ducha vedení do každej pravdy!

Pane, všemohúci Bože, nech je dnes na tomto mieste a na celej zemi zjavené, že si to Ty, ktorý s nami hovoríš, že si to Ty, ktorý si nad nami vystrel ruky, ktorý dnes zachraňuješ, dnes uzdravuješ, dnes oslobodzuješ, dnes žehnáš a skrze Svätého Ducha z milosti dávaš zjavenie. Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, som premožený, pretože sa na zemi dejú veľké veci.

Náš Boh koná veľké veci. Chválený a velebený buď Pán! Prosím, obzvlášť všetci mladiství, vy ste svoje životy posvätili Pánu. Prijmite i túto hodinu z ruky Božej a ďakujte Pánovi, že On to viedol tak, že ste dnes na tomto mieste, že ste dnes počuli Slovo, že ste uverili a prijali, a že odtiaľto odchádzate ako vykúpení, ako oslobodení, ako Bohu posvätení.

Milovaný Pane, spoločne prosíme jeden za druhého. Nech Tvoj Duch príde na nás všetkých, na krvou vykúpený zástup tu a v celom svete. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, vzdávame spoločne vďaka za to, že sme teraz žiť a teraz počuť, čo Duch hovorí Cirkvi skrze Slovo, že sme prijímať to, čo si nám z milosti daroval skrze službu brat Branhama, skrze službu Pavla, skrze službu apoštolov. Zo srdca Ti ďakujeme za Starý a Nový zákon, ďakujeme Ti za Svätého Ducha, ktorý nás vedie do každej pravdy.

Tebe, tomu všemohúcemu Bohu vzdávam vďaka za toto zhromaždenie. Tvoje víťazstvo, víťazstvo z Golgoty, bude zjavené v nás a s nami všetkými, ktorí Ti zo srdca veríme. Spoločne vyzývame moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha a ďakujeme Ti zo srdca v Ježišovom svätom mene. Halelujah. Amen.

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com).

Ewald Frank
2017-05-28-Zürich
SK